

27. දෛනික ජීවිතයට මග පෙන්වීමක්

“මාර්ගය ද සත්‍යය ද ජීවිතය ද මම වෙමි” යයි වදාළ ජේසුස් වහන්සේ අපගේ ජීවිත දෙව්දුන්ට පූජා කථන ලෙස ගොඩ නගා ගැනීමට මග පෙන්වූයේ උන්වහන්සේගේ ම මුඛින් නික්මුණු අන්තර්ගත වදන් තුළිනි. ඒ සියල්ල ශුද්ධ බයිබලය නමැති අපගේ පූජනීය ග්‍රන්ථයේ අනන්තර්ගත ය. අද පාඩම තුළින් අප යොමු වන්නේ එම මග පෙන්වීම අධ්‍යයනය කිරීමට යි.

ශු. ලූක් 11: 1-13, 18:1-8, 8:16-18, 14:7-11, 21:1-4,17:5-19, 12:22-32, 14:34-35,

ශු. බයිබලයේ අන්තර්ගතය

දෙව් වදන් කිතුනු අපගේ දිවි ගමනට ආලෝකයකි. එමෙන් ම අප ජීවිත මගින් අන් අයට එම ආලෝකය විහිදුවීම අපේක්ෂිතය. ශු. බයිබලය තුළින් දිව්‍ය ප්‍රකාශන සහ දේව රාජ්‍යයේ ආකල්ප අපට අනාවරණය කෙරේ. ශු. බයිබලය දිනපතා කියැවීමෙන් දේව රාජ්‍යයේ පුරවැසියන් ලෙස කිතු සම්ඳුන් වෙනුවෙන් අගනා සේවයක් ඉටු කිරීමට අපට පෝෂණය ලැබේ.

කිතුනු අනුගාමික ජීවිතය ගොඩනගා ගැනීමට මග පෙන්වන වැදගත් සාධක කවරේදැ යි සොයා බැලීමට දැන් යොමු වෙමු.

ශු. ලූක් 11: 1-13

යාවිඤ්චා දේව සබඳතාවය ගොඩනගා ගැනීමට කිතුනු අප සතු ප්‍රබල අවියකි. යේසුස් වහන්සේගේ මිහිපිට සේවා කාලය තුළ දී යාවිඤ්චාවේ වැදගත්කම අනාවරණය කළ සේක. උන්වහන්සේ සිය සේවය ඇරඹීමට පෙර දින සතලිසක් පාළුකරයේ නිරාහාර ව යාවිඤ්චාවේ යෙදුණ සේක. සිය ශ්‍රාවකයන් තෝරා ගැනීමට පෙර මුළු රැයක් යාවිඤ්චාවේ යෙදුන බව ශු. බයිබලයේ සඳහන් වේ. එමෙන් ම විවිධ භාස්කම් කිරීමට පෙර උන්වහන්සේ යාවිඤ්චා කළ සේක. පන්දහසකට කන්නට දීමේ සිද්ධිය. කුරුසිපත් වීමට පෙර ගත්සෙමන උයනේ යාවිඤ්චා තුළින් දේව කැමැත්ත සෙවූ සේක. එම අවස්ථාවේ ජේසුස් වහන්සේ සිය ශ්‍රාවකයන්ට උපදෙස් දෙනු ලැබුවේ. පරීක්ෂාවට නොවැටෙන පිණිස යාවිඤ්චාවේ යෙදීමට ය. යාවිඤ්චා තුළින් දෙවියන් වහන්සේ හා අප අතර පුද්ගලික සම්බන්ධතාවක් වර්ධනය වන බව පැහැදිලි වේ.

ජේසුස් වහන්සේගෙන් ශ්‍රාවකයන් “යාවිඤා කිරීමට අපට ඉගැන්වූව මැනව”යි කියා ඉල්ලූ අවස්ථාවේ දී උන්වහන්සේ ස්වාමීන් වහන්සේගේ යාවිඤා වදාළ සේක. පවුලේ යාවිඤාව ලෙසද නම් කෙරෙන මෙම යැදුමෙහි වැදගත් කරුණු අතුලත් වේ.

- * අපගේ පියාණන් වහන්සේගේ දෙවියන් වහන්සේට ගෞරවය හා ප්‍රශංසාව
- * දේව රාජ්‍යය මිහිපිට ස්ථාපිත කිරීම - “ඔබගේ නාමයට ගෞරව වේවා”
- * දේව කැමැත්තට මුළු විශ්වය ම යටත් කිරීම
- * දෛනික අවශ්‍යතා පමණක් ඉල්ලීම - “අපගේ දවස්පතා ආහාරය අපට අද දුන මැනව” යනුවෙනි.
- * කමාවීමේ වැදගත්කම කොන්දේසියක් සහිත ව මෙහි අන්තර්ගත වේ. අපට වැරදි කරන අයට අප විසින් කමා වෙන්නා සේ අපේ පව්වලට කමා කළ මැනව.
- * පරීක්ෂා අවස්ථාවල දී හා නපුර අභිමුඛව අරක්ෂාව ඉල්ලීම. අප පරීක්ෂාවට නොපමුණුවා නපුරෙන් අප ගළවා ගත මැනව.

තව ද ජේසුස් වහන්සේ යාවිඤාවෙන් අයැදීමේ වැදගත්කම පෙන්වා දුන්නේය. ‘ඉල්ලන්න ඔබට දෙනු ලැබේ.....’ අපේ ලෞකික අවශ්‍යතා පමණක් නොව ශුද්ධාත්මයාණන්ගෙන් පූර්ණ වීමට ශක්තිය ලැබීමට ද යාවිඤාවෙන් ඉල්ලීමට මග පෙන්වූ සේක.

“ඔබේ ස්වර්ගීය පියාණන් වහන්සේ තවන්වහන්සේගෙන් ඉල්ලන්නන්ට ශුද්ධාත්මයාණන් නොදෙන සේක ද” (ශු. ලුක් 11: 13)

දුකේ දී, විපතේ දී, අගනිගකම් හා කරදර මධ්‍යයේ අපට සැනසීම හා බලාපොරොත්තුව ලබාගත හැක්කේ යාවිඤාවේ නිරත වීමෙනි. යාවිඤාව කිතුනු අපට ධෛර්ය, ශක්තිය හා සැනසීම ලබාදෙන මාර්ගයකි.

ජීවිත ආලෝකවත් කරගෙන සෙසු සමාජයට ආලෝකය විහිදුවීම (ශු. ලුක් 8: 16-18)

අපි දෙවියන් වහන්සේගේ, ආලෝකයට සාක්ෂි දරන දරුවන් වෙමු. උන්වහන්සේගෙන් අප ජීවිතවලට ලැබෙන ආලෝකය තුළින් යහපත් ධර්මිෂ්ඨ සත්‍යවාදිකම මගින් ජීවිත පරිපූර්ණ කරගැනීම වැදගත් ය. එම යහපත් ගුණාංග සමාජය තුළ ස්ථාපනය කිරීමට යන්න දැරීමට වැයම් කළ යුතු ය. පැරණි යුදෙව් නිවෙස්වල පහනක් දල්වා රුක උඩ තැබූහ. එමගින් මුළු නිවෙස ම ආලෝකවත් විය. මෙය ජේසුස්වහන්සේ සංකේතයක් ලෙස ගෙනහැර පාමින් අපගේ ජීවිත ආලෝකය විහිදුවීමේ පහනක් බව පැහැදිලි කළ සේක. එම ආලෝකයෙන් කිසිවක් සැඟවිය නොහැක. දෙව් වදන් මගින් ලබන මග පෙන්වීමේ ආලෝකය අප ජීවිත පවිත්‍ර කෙරේ. පාපය හා අයහපත් ක්‍රියාවලින් මිදීමට පිටුවහලක් වේ. පිරිසිදු යහපත් ජීවිත ගතකරන කිතුනුවාට තමා අවට සමාජයට යහ ගුණ පැතිරවීමට අවස්ථා විවරවේ. අප ලබන ආලෝකය සමාජයට පැතිරවීම ජේසුස් වහන්සේ අපෙන් බලාපොරොත්තු වන සේක.

පෞද්ගලික අවශ්‍යතා ගැන කරදරවීමේ නිෂ්ඵල බව ශු. ලූක් 12: 22-32

එදින් එදා ජීවිතයේ නොයෙක් පෞද්ගලික ඕනෑ එපාකම් ගැන අප කරදර වීම නිරන්තරයෙන් සිදුවෙනවා නොවේ ද? ජේසුස් වහන්සේ සිය ශ්‍රාවකයන්ට පැවසූ අවවාද සලකා බලමු. ශු. බයිබලයෙන් එම කොටස කියවන්න.

උන්වහන්සේ අවවාද කරන්නේ කැම බීම, ඇඳුම් පැළඳුම් ගැන අනවශ්‍ය ලෙස කරදර වීමෙන් වැළකී සිටිය යුතු බව යි. දෙවියන් වහන්සේ ඒ සියල්ල අපට සපයා දෙන බව ඒත්තු ගන්වා ඇත. උන්වහන්සේ කෙතේ මානෙල්, අහසේ පක්ෂීන් සංකේත ලෙස භාවිත කර ඒවා ගැන සලකන දෙවියන් වහන්සේ මනුෂ්‍යයන් වූ අප ගැන ඊට වඩා සලකන බව වදාළ සේක. "කුමක් කන්නේ ද, කුමක් බොන්නේ ද කියා සොයමින් කරදර නොවන්න..... මේ දේවල් ඔබට අවශ්‍ය බව පියාණන් වහන්සේ දන්නා සේක. පළමුකොට උන්වහන්සේගේ රාජ්‍යය සොයන්න. එවිට මේ දේවල් ද ඔබට දෙනු ලැබේ. මෙසේ පවසා ඇත්තේ ජේසුස් වහන්සේ ය. එම වදන් කෙතරම් සැනසිලිදායක ද? නොයෙක් දේ ගැන කරදර වන අපට මෙය උතුම් පණිවුඩයක්.

ආගන්තුක සත්කාරය ශු. ලූක් 14: 7-17

පුද්‍රා සමාජය මෙන් ශ්‍රී ලාංකිකයන් ද ආගන්තුක සත්කාරයට ලැදි ජනතාවක් බව පිළිගැනේ. ජේසුස් වහන්සේ අප ආගන්තුක සත්කාරය පිළිගන්වන විටත්, ආගන්තුක සත්කාරය පිළිගන්නා විටත් ක්‍රියා කළ යුත්තේ කෙසේදැ යි පැහැදිලි කිරීමට මඟ පෙන්වූ සේක. යම් උත්සවයකට හෝ මංගල්‍යයක් වැනි විශේෂ අවස්ථාවකට කැඳවීම ලැබූ විට, අප නිහතමානී ව පහත් ස්ථානයක් ගතයුතු බව උන්වහන්සේ අවධාරණය කළ සේක. උන්වහන්සේ මේ සඳහා උපමාවක් යොදා ගනිමින් පැහැදිලි කළ සේක. කැඳවනු ලැබූ කල ගොස් පහත් ස්ථානයක හිඳ ගන්න..... මිත්‍රය ඉහළ තැනකට එන්නැයි කීවොත් ඔබ ගෞරව ලබන්නේ ය. තමා ගැන අධි තක්සේරු කිරීමෙන් වැළකී සිටීම වැදගත් බව පැහැදිලි කෙරේ. තමා පහත් කරගන්නා උසස් කරනු ලැබේ යයි උන්වහන්සේ වදාළ සේක. යටහත් පහත්කම විශිෂ්ට චරිත ලක්ෂණයක් බව පැහැදිලි වේ.

එමෙන් ම අපි ආගන්තුක සත්කාරය පිළිගන්විය යුත්තේ කෙබඳු අයටදැ යි විමසා බලමු. පොහොසත් අසල්වැසියන් නැදෑයන් වැනි අය කැඳවූ විට, අපට ද සත්කාර කිරීමට ඔවුන්ට හැකි වනු ඇත. එහෙත් ආපසු ආගන්තුක සත්කාරයක් දීමට නොහැකි දිළිඳු අයට උත්සවයකට ආරාධනා කිරීමේ වැදගත්කම ජේසුස් වහන්සේ පෙන්වා දුන් සේක. එම දයාවේ ක්‍රියාවට අපට ප්‍රතිච්ඡාක ලැබෙන බව උන්වහන්සේ කී සේක. විවිධාකාර උත්සව පවත්වන විට යෙදෙන ඔබ මේ ගැන මෙතෙහි කරන්න. කිසිත් ලැබීමේ ආශාවෙන් තොර ව යහපත් චේතනා පෙරදැරි කොට සේවය කිරීම දේව රාජ්‍යයේ පුරවැසියන්ගෙන් අපේක්ෂා කෙරේ.

පොළවේ ලුණු ශු. ලූක් 14: 34-35

ලුණු අපේ ආහාර රසවත් කිරීමට අත්‍යවශ්‍ය ය. ජේසුස් වහන්සේ උපමා රූපකයක් ලෙස ලුණු යොදා ඇත්තේ කිතුනු ජීවිතයේ අභ්‍යන්තරික අගයන් කෙලෙස විය යුතුද යන්න පැහැදිලි කිරීමට ය. අප වෙසෙන සමාජයේ අන් අයගේ ජීවිත රස

ගැන්වීමට, එනම් යහපත් කිරීමට අපට හැකිවන්නේ ශුද්ධාත්මයාණන්ගෙන් පූර්ණ ව දෙවි වදන් නිසි ලෙස පිළිපදින විට ය. ජේසුස් වහන්සේ පවසන්නේ ලුණුවල රස නැති වුවහොත් එය කසල ගොඩට දැමීමට සිදුවන බවය. මෙයින් ඔප් නංවන්නේ කුමක් ද ? කිතුනු ජීවිත රසයෙන් තොර වුවහොත් දේව රාජ්‍යයේ පුරවැසිකම ඵලදායී නොවන බව ය.

ශුද්ධාව ශු. ලුක් 17: 5-10

ජේසුස් වහන්සේගේ ඉගැන්වීම්වලින් ඉතා වැදගත් තවත් ගුණාංගයකි, ශුද්ධාව හෙවත් ඇදහිල්ල. ශ්‍රාවකයන් ජේසුස් වහන්සේගෙන් කළ ඉල්ලීමක් වූයේ ඔවුන්ගේ ශුද්ධාව වැඩි කරන ලෙස ය. ඒ සඳහා යොදා ගනු ලැබූයේ ඉතා සරල රූපකයකි. අබ ඇටයක ශුද්ධාව පමණක් ඇති නම් කළ හැකි දේ ඉමහත් බව ජේසුස් වහන්සේ පැවසූ සේක. අබ ඇටයක ප්‍රමාණයක ශුද්ධාව යනුවෙන් ජේසුස් වහන්සේ පහදා දුන්නේ සුළු ප්‍රමාණයක වුවද ඇදහිල්ල තිබෙනම් මහත් දෙයක් කිරීමට එය ප්‍රබල බව ය.

දේව රාජ්‍යයේ යම් කාර්යයක් අපට බැරි වී ඇත් ද එම සේවය කීකරු ව ඉටු කිරීම අප සතු වගකීමකි. ඒ සඳහා කිසිදු ප්‍රශංසාවක් බලාපොරොත්තු නොවිය යුතු බව ද ජේසුස් වහන්සේ සරල උපමාවක් මගින් ඉදිරිපත් කර ඇත. ශු. ලුක් 17: 7, 8 පද කියවා බලන්න. නිහතමානී ලෙසට අප සතු වගකීම් දේව රාජ්‍යය උදෙසා කැපවීමෙන් ස්තුතියක් නොපතා කළ යුතු බව මෙයින් පැහැදිලි කෙරේ.

ස්තුතිවන්ත භාවය ශු. ලුක් 17: 11-18

මෙහි වැදගත්කම ඉස්මතුකර ඇත්තේ ලාදුරු රෝගීන් දස දෙනෙකු සුව කිරීමේ ප්‍රාතිභාර්යය සිද්ධිය මගින් ය. දස දෙනා ම සුවය පතා උන්වහන්සේ වෙත පැමිණ උන්වහන්සේගේ කරුණාව අයැදූහ. සුවය ලත් පසු ස්තුති කිරීමට පැමිණියේ එක් අයකු පමණ ය. ජුදෙව්වකු නොවූ මොහු ලත් සුවය ගැන මහ හඬින් දෙවියන් වහන්සේට ගෞරව කරමින් ප්‍රශංසා කළ බව කියවේ. ජේසුස් වහන්සේගෙන් කරුණාව අයැදීමට ලාදුරු රෝගීන් දස දෙනාට ශුද්ධාව තිබුණි. එහෙත් නව දෙනෙකු සුවය ලද පසු ස්තුතිවන්තම පැහැර හැරියහ. ජේසුස් වහන්සේ ප්‍රශ්න කළ ආකාරයෙන් ස්තුතිවන්තකමේ අගය මතුකළ සේක. කිතුනු අප ද දිනපතා දෙවියන් වහන්සේට යාවිඤා කරන අතර අපේ අවශ්‍යතා උන්වහන්සේ වෙත ඔසවමු. උදා: සුවය පතා, සහනය සඳහා, විභාග හා ඉගෙනුම් කටයුතු සාර්ථක කරගැනීම සඳහා උන්වහන්සේගේ කැමැත්ත අනුව ලබන පිළිතුරුවලට, ස්තුතිවන්ත ව ක්‍රියා කිරීම අපගේ යුතුකම වේ. එලෙස නොකිරීම සුවය අත්විඳි නව දෙනා මෙන් ස්තුතිවන්තකම පැහැර හැරීමකි. දිනපතා අපගේ අවශ්‍යතා සපයා දෙන දෙවියන් වහන්සේට ස්තුති ප්‍රශංසා කිරීමට මෙම සිද්ධිය මගින් අභියෝග කෙරේ.

පිදිමේ වැදගත්කම ශු. ලුක් 21: 1-4

ජුදා සමාජයේ ආගමික නීතියක් වූයේ දසයෙන් කොටසක් දෙවියන්ට පිදීම ය. එලෙස ඔවුන් නීතිය අනුව ක්‍රියාකර සැඟීමට පත් වූහ. එහෙත් ජේසුස් වහන්සේ මෙම ආකල්පය අර්ථවත් කිරීමට යොදා ගත්තේ දෙවි මැදුරේ පඬුරු පිදූ දුගී කාන්තාවගේ

ක්‍රියා කලාපය ය. ඇයගේ පිදීම උන්වහන්සේ අගය කළ සේක. අන් අය තමාගේ වැඩිපුර ආදායමෙන් පිදුව ද දුගී වැන්දඹුව තමා සතු සියල්ල එනම් තඹ සල්ලි දෙක ම පිදුවේ පරිත්‍යාගශීලී ව ය. කිතුනු අපට මෙය මහඟු ආදර්ශයක් හා අභියෝගයකි. අප සතු සෑම දෙයක් ම එනම් කාලය, ධනය, තලෙන්ත යන සියල්ලෙන් පිදීම අපේ යුතුකම වේ. ඒ සියල්ල දේව දීමනා ය. මුදලක් පඬුරු ලෙස පුදා සැහීමට පත් වීම සුදුසු නැත. ආපදා තත්ත්වයන් හමුවේ අනතුරට පත් වූවන් වෙත වැඩිමනක් දෙය බෙදා හැරීමෙන් පමණක් දේව රාජ්‍යයේ පුරවැසියන් ලෙස අප සැහීමට පත්විය යුතු නැත. පරිත්‍යාගශීලී ව පුදන දීමනා දෙවියන් වහන්සේ අභිමුඛව ප්‍රසන්න වේ.

ක්‍රියාකාරකම

1. අ. ගෙත්සෙමන උයනේ ජේසුස් වහන්සේ කළ යාවිඤ්ඤාවේ වැදගත්කම හා ගෝලයනට එම අවස්ථාවේ දුන් අනුශාසනය උපුටා දක්වන්න.

ආ. කිතුනු ඔබ යාවිඤ්ඤා ප්‍රබල අවියක් ලෙස භාවිත කළ අවස්ථා 3 ක් ලුහුඬින් ඉදිරිපත් කරන්න.
2. අ. ඔබ ආගන්තුක සත්කාරය පිරිනමන අවස්ථා කවරේ ද? එවැනි අවස්ථාවක දී ආරාධනා කර ඇත්තේ කවරහු ද?

ඉ. ජේසුස් වහන්සේගේ ඉගැන්වීම් මගින් ආකල්ප මාරුවකට යොමු කෙරෙන ඔබ සමාජයේ කෙබඳු අය උදෙසා ආගන්තුක සත්කාරය පිරිනැමීමට බලාපොරොත්තු වන්නේ ද?